

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, (Jud: V. Ciumac)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Jud: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul Ecologic de Stat,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „EcoContact” împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „TB Fruit” și Societatea cu Răspundere Limitată „Eco Garant” cu privire la obligarea de a întreprinde măsuri pentru recuperarea daunelor cauzate mediului înconjurător și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul depus de Asociația Obștească „EcoContact”, s-a casat hotărârea din 31 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre cu privire la admiterea parțială a acțiunii,

constată:

La 5 august 2015, Asociația Obștească „EcoContact” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „TB Fruit” și Societatea cu Răspundere Limitată „Eco Garant” cu privire la obligarea de a întreprinde măsuri pentru recuperarea daunelor cauzate mediului înconjurător și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, a sesizat Inspectoratul Ecologic de Stat cu privire la daunele cauzate mediului înconjurător și apelor subterane pe teritoriul Parcului industrial Edineț, format în temeiul Hotărârii Guvernului nr.666 din 2 septembrie 2013 și a solicitat întreprinderea măsurilor necesare pentru recuperarea daunelor cauzate mediului înconjurător și interzicerea executării tuturor lucrărilor de construcție care ar putea avea impact asupra mediului înconjurător pînă la obținerea autorizațiilor necesare pentru demararea acestor lucrări.

În acest sens reclamantul a relatat că în rezultatul concursului pentru selectarea rezidenților și a proiectelor investiționale în cadrul Parcului industrial Edineț, unul din câștigătorii concursului și anume Societatea cu Răspundere Limitată „TB Fruit” a demarat pe teritoriul Parcului industrial Edineț lucrări de construcție și racordare

la utilitățile publice a Fabricii pentru producerea sucului concentrat în lipsa avizului pozitiv a expertizei ecologice de stat și a proiectului de execuție.

De asemenea reclamantul a subliniat că Societatea cu Răspundere Limitată „TB Fruit” în lipsa acordului autorităților publice, a forat solul și a construit o fântână arteziană pentru folosirea apelor subterane pe teritoriul Parcului industrial Edineț, care eventual ridică problema poluării mediului înconjurător și apelor subterane pentru locuitorii orașului Edineț.

Astfel reclamantul a notat că Parcul industrial Edineț a fost format în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 666 din 2 septembrie 2013 și respectiv este unul nou, care nu dispune de construcții și infrastructură proprie cu acces la utilitățile publice.

Reclamantul a menționat că conform Hotărârii Guvernului nr. 666 din 2 septembrie 2013, Parcul industrial Edineț este administrat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Eco Garant”, care nu a coordonat cu organele mediului, studiul de fezabilitate privind evaluarea impactului asupra mediului înconjurător al Parcului industrial Edineț preconizat în orașul Edineț.

La fel, reclamantul a menționat că demararea proiectelor de execuție a Parcului industrial Edineț de către Societatea cu Răspundere Limitată „TB Fruit” în lipsa avizului pozitiv a expertizei ecologice de stat duce la încălcarea art. 23, 24 din Legea privind protecția mediului înconjurător și art. 6 din Legea nr. 851 din 29 mai 1996 privind expertiza ecologică.

În acest context, reclamantul a relatat că la 22 iulie 2015 a depus cerere prealabilă în adresa Inspectoratului Ecologic de Stat, prin care a solicitat de a recunoaște dreptul pretins conform art. 30 din Legea privind protecția mediului înconjurător nr.1515 din 16 iunie 1993. Prin răspunsul nr.1249 din 30 iulie 2015 a Inspectoratului Ecologic de Stat, cererea prealabilă a fost respinsă, reclamantul fiind informat că prin actele inspectării nr.024278 din 27 decembrie 2013 și nr. 095854 din 7 iulie 2015 a Inspectoratului Ecologic de Stat au fost prescrise indicații obligatorii factorilor de decizie a Societății cu Răspundere Limitată „TB Fruit” în vederea înlăturării încălcărilor depistate. Astfel, prin răspunsul enunțat, Inspectoratul Ecologic de Stat a considerat că a întreprins toate măsurile necesare pentru încetarea încălcărilor în domeniul protecției mediului.

Reclamantul a menționat că nerespectarea de către pîrît a obligației efectuării expertizei ecologice de stat a noilor proiecte ce vizează construcția obiectivelor economice pe teritoriul Parcului industrial Edineț, precum și neexecutarea obligațiilor privind monitorizarea remedierii încălcărilor depistate și neconformarea de către Societatea cu Răspundere Limitată „TB Fruit” a legislației ecologice afectează direct mediul înconjurător.

Reclamantul Asociația Obștească „EcoContact” a solicitat obligarea Inspectoratului Ecologic de Stat să întreprindă măsuri necesare pentru recuperarea daunelor cauzate mediului înconjurător din contul Societății cu Răspundere Limitată „TB Fruit” și Societății cu Răspundere Limitată „Eco Garant”, prin următoarele acțiuni: sistarea activității agenților economici a Societății cu Răspundere Limitată „TB Fruit” și Societății cu Răspundere Limitată „Eco Garant”, ca rezultat al nerespectării cerințelor legislației și normelor ecologice, constatate de către Inspectoratul Ecologic de Stat, inițierea efectuării auditului ecologic, sau studiului de evaluare a impactului asupra mediului înconjurător pe teritoriul Parcului

industrial Edineț, înaintarea în instanțele judecătorești a acțiunilor civile de recuperare a daunelor cauzate mediului înconjurător din contul Societății cu Răspundere Limitată „TB Fruit” și Societății cu Răspundere Limitată „Eco Garant”, încasarea din contul Inspectoratului Ecologic de Stat în beneficiul reclamantei toate cheltuielile de judecată.

La 10 august 2015, Asociația Obștească „EcoContact” a depus o cerere de completare a acțiunii, solicitând interzicerea Societății cu Răspundere Limitată „TB Fruit” și Societății cu Răspundere Limitată „Eco Garant” executarea tuturor lucrărilor de construcție, lucrări de conectare la utilitățile publice, folosirea resurselor naturale și exploatarea subsolului pe teritoriul Parcului industrial Edineț, pînă cînd hotărârea judecătorească devine definitivă; sistarea activității Societății cu Răspundere Limitată „TB Fruit” pînă cînd hotărârea judecătorească devine definitivă (f.d.27-28, vol. I).

Prin hotărârea din 31 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă acțiunea depusă de Asociația Obștească „EcoContact” (f.d. 143-149, vol. II).

Prin decizia din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de Asociația Obștească „EcoContact”, fiind casată hotărârea din 31 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la admiterea parțială a acțiunii. A fost obligat Inspectoratul Ecologic de Stat să întreprindă măsurile legale necesare privind stoparea poluării mediului înconjurător și pentru recuperarea, din contul Societății cu Răspundere Limitată „TB Fruit” a daunelor cauzate mediului înconjurător din activitatea acestui agent economic, inclusiv, prin următoarele acțiuni combinate: inițierea efectuării auditului ecologic de stat al Societății cu Răspundere Limitată „TB Fruit” și sistarea activității producătoare de daune mediului înconjurător, ca rezultat al nerespectării legislației și normelor ecologice în cadrul activității economice sau a altei activități materiale, desfășurate de Societatea cu Răspundere Limitată „TB Fruit”, care implică folosirea resurselor naturale și/ sau pot influența negativ asupra stării mediului înconjurător. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 19-60, vol. III).

La 26 martie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 62 vol. III).

La 4 iunie 2018, Inspectoratul Ecologic de Stat, a depus recurs împotriva deciziei din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Inspectoratul Ecologic de Stat, în motivarea recursului, a indicat că instanța de apel la adoptarea deciziei contestate, a aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios.

Recurentul a menționat că prin actele inspectării nr.024278 din 27 decembrie 2013 și nr. 095854 din 7 iulie 2015 a Inspectoratului Ecologic de Stat au fost prescrise indicații obligatorii factorilor de decizie a Societății cu Răspundere Limitată „TB Fruit” în vederea înlăturării încălcărilor depistate. Astfel, recurentul a considerat că a întreprins toate măsurile necesare pentru încetarea încălcărilor în domeniul protecției mediului.

Totodată recurentul a menționat că solicitările conform cererii de chemare în judecată nu țin de obiectul legii contenciosului administrativ, care prevede că obiect

al acțiunii în contencios administrativ îl constituie actele administrative cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane.

Prin urmare, recurentul a afirmat că nu a emis un asemenea act administrativ cu caracter normativ sau individual în privința reclamantului, care i-ar leza un drept recunoscut de lege.

De asemenea, recurentul a remarcat că prin hotărârea nr. 1228 din 6 august 2015 a Inspectoratului Ecologic de Stat a fost dispusă sistarea efectuării oricăror lucrări de construcție la fabrica de producere a sucului concentrat a Societății cu Răspundere Limitată „TB Fruit”. Recurentul a menționat că auditul ecologic poate fi inițiat doar la obiectele proiectate și date în exploatare, în caz contrar auditul ecologic este inoportun.

La 19 iunie 2018, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererea de recurs Asociației Obștești „EcoContact”, Societății cu Răspundere Limitată „TB Fruit” și Societății cu Răspundere Limitată „Eco Garant” informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 23 iulie 2018, Asociația Obștească „EcoContact” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil, deoarece a considerat decizia instanței de apel legală și întemeiată.

La data stabilită pentru examinarea cauzei, Societatea cu Răspundere Limitată „TB Fruit” și Societatea cu Răspundere Limitată „Eco Garant” nu au înaintat referință la cererea de recurs depusă de Inspectoratul Ecologic de Stat, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Inspectoratul Ecologic de Stat, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 parag. (1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea Lebedinski vs Republica Moldova, 16 septembrie 2015, parag. 32, Sultan vs Republica Moldova, 5 iunie 2018, parag. 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului sus - citat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate

prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, Marc Brauer vs Germania, 1 septembrie 2016, parag. 34; Miessen vs Belgia, 16 octombrie 2016, parag. 64; Samardžić vs Croația, 20 iulie 2017, parag. 28; Zubac vs Croația (Marea Cameră), 5 aprilie 2018, parag. 82).

La început, judecătorul raportor a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în corespundere cu articolul 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Așadar, în conformitate cu articolul 433 lit. a¹), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cererii se referă la decizia din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs menționează că cererea de recurs a fost semnată de către reprezentantul Inspectoratului Ecologic de Stat, Sergiu Melega, care conform procurii anexate nr. 292 din 26 februarie 2018 valabilă până la 31 decembrie 2018, deține funcția de specialist principal Secția Juridică, în cadrul aparatului central al Inspectoratului Ecologic de Stat (f.d. 66, vol. II).

Conform procurii enunțate, reprezentantul Inspectoratului Ecologic de Stat, Sergiu Melega a fost împuternicită în mod legal să reprezinte interesele recurentului Inspectoratul Ecologic de Stat”, care este subiectul abilitat cu dreptul de a declara prezentul recurs în acord cu dispozițiile articolului 430 din Codul de procedură civilă. În același timp, materialele cauzei confirmă că cererea nu a fost examinată anterior.

Completul de judecată notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea *Levages Prestations Servicii vs Franța*, 23 octombrie 1996, parag. 40, *Tricard vs Franța*, 10 iulie 2001, parag. 29, 33, *Freitag vs Germania*, 19 iulie 2007, parag. 37, *Marc Brauer*, citată mai sus, parag. 34).

În conformitate cu articolul 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul respectiv este de decădere și nu poate fi restabilit.

În același context, potrivit articolului 100 alin. (1), coroborat cu articolul 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă, comunicarea eficientă a hotărârii judecătorești, prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act, poate fi considerată publicarea acesteia pe pagina web a instanței judecătorești. Cu toate acestea, pentru a evita un formalism excesiv, instanțele de judecată trebuie să țină cont de personalitatea celui ce contestă și dacă persoana interesată a fost reprezentată de o persoană cu studii în domeniu juridic pe parcursul procedurilor

judiciare. În special, este de așteptat ca un șef al serviciului juridic să cunoască prevederile legale.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, fără îndoială, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea Tricard, ibidem, parag. 29, Nicolae Popa vs România, 9 decembrie 2014, parag. 16, Tence vs Slovenia, 31 mai 2016, parag. 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea Ponomaryov vs Ucraina, 3 aprilie 2008, parag. 41, Ustimenko vs Ucraina, 20 octombrie 2015, parag. 47).

Instanța de recurs observă că Inspectoratul Ecologic de Stat a fost reprezentat, în cadrul procedurilor judiciare, de către Sergiu Melega, specialist principal Secția Juridică, din cadrul aparatului central al Inspectoratului Ecologic de Stat (f. d. 240, vol. I, 83, vol. II). Același reprezentant a fost prezent la ședințele de judecată, fapt stabilit conform proceselor-verbale ale ședințelor de judecată din prima instanță și instanța de apel (f. d. 134-136, vol. II, f.d. 179-180, f.d. 101, vol. II, f.d. 1-4, vol. III).

În același context, potrivit procesului – verbal al ședinței judiciare din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, reprezentantul Inspectoratului Ecologic de Stat, Sergiu Melega a participat la examinarea efectivă a cauzei, în special, a oferit explicații cu privire la fondul cauzei și a asistat la cercetarea înscrisurilor (f. d. 2-4, vol.III).

Astfel, la 22 februarie 2018, dispozitivul deciziei contestate a fost pronunțat în prezența reprezentantului Sergiu Melega, fiind definitiv și executoriu în acord cu articolul 394 din Codul de procedură civilă. Iar, la 26 martie 2018, hotărârea judecătorească integrală a fost expediată participanților, însă, la materialele cauzei, nu exista dovada recepționării acesteia (f. d. 62, vol. III).

La 27 martie 2018, decizia din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”.

Prin urmare, la 12 aprilie 2018, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a recepționat dosarul civil de la Curtea de Apel Chișinău în acord cu articolul 396 din Codul de procedură civilă.

La 4 iunie 2018, Inspectoratul Ecologic de Stat a declarat recurs împotriva actului judecătorec sus - citat, iar la cererea de recurs a fost anexată procura, potrivit căreia Inspectoratul Ecologic de Stat a împuternicit pe Sergiu Melega pentru a reprezenta interesele instituției.

În acest sens, instanța de judecată va ține cont de principiul res judicata, care protejează caracterul definitiv al deciziei din 22 februarie 2018, și de faptul că recurentul a beneficiat de serviciile unui specialist principal Secția Juridică, din cadrul aparatului central al Inspectoratului Ecologic de Stat de la începutul procedurilor judiciare.

Astfel, în hotărârea Gurzhy vs Ucraina (1 aprilie 2008), în care reclamantul nu a primit copii ale hotărârilor judecătorești care i-au fost transmise de instanța locală prin poștă obișnuită, Curtea Europeană a considerat că a fost chemată să examineze nu numai ce măsuri au fost luate de autoritățile judiciare pentru a se

asigura că reclamantului i-au fost comunicate cu promptitudine deciziile, dar și acțiunile pe care reclamantul le-a luat pentru a se informa cu privire la evoluția procedurilor sale. De asemenea, CtEDO a remarcat că reclamantul, care nu a primit informații despre progresele înregistrate în cazul ei de aproximativ un an și jumătate, ar fi putut aștepta în mod rezonabil să contacteze instanța pentru a verifica statutul acestuia.

Completul de judecată reține că la 27 martie 2018, decizia din 22 februarie 2018 a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”. Cauza dată poate fi găsită pe www.cac.instante.justice.md, în rubrica hotărâri, după numărul dosarului 02-3a-22846-12102017.

În ceea ce privește plasarea hotărârilor judecătorești pe pagina web sus - menționată, instanța de recurs precizează că această modalitate este prevăzută expres în punctele 7 – 8 din Regulamentul privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, aprobat prin hotărârea nr. 658/30 din 10 octombrie 2017 a Consiliului Superior al Magistraturii. Potrivit acestor puncte, scopul existenței portalului național al instanțelor de judecată îl constituie susținerea unui mediu informațional virtual și accesibil pentru cetățeni. Informațiile publicate pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție includ lista cauzelor fixate pentru judecare, hotărârile instanței de judecată, citațiile în fața instanței și alte informații relevante pentru justițiabili.

Regulamentul respectiv a intrat în vigoare la 24 noiembrie 2017 și a fost mediatizat pe larg datorită reintroducerii posibilității justițiabililor de a căuta hotărârea judecătorească după numele părților pe dosar.

În plus, conform punctului 17 din același Regulament, hotărârile judecătorești, pronunțate de judecătorii și de curțile de apel, sunt transferate din Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor pe portalul unic al instanțelor de judecată, în regim real. Totuși instanța de recurs evidențiază că orice risc de eșec tehnic în transmiterea documentelor prin această metodă, care este demonstrată, ar trebui să fie suportat de autoritatea care a efectuat acțiuni de acest gen.

Cu titlu subsidiar, instanța de recurs notează că, potrivit unei jurisprudențe constante, instanțele de judecată publică, în mod sistematic, actele lor de dispoziție pentru o bună - administrare a justiției. De altfel, o atare posibilitate de a aduce la cunoștință hotărârile judecătorești a fost completată prin [Legea nr.17 din 5 aprilie 2018](#), care este aplicată din 1 iunie 2018. Or, după modificări, articolul 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă prevede că decizia integrală se întocmește în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului deciziei și se publică pe pagina web a instanței judecătorești.

Mai mult, la 12 aprilie 2018, instanța de apel a restituit dosarul civil către Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, ceea ce putea avea loc numai după redactarea integrală a hotărârii judecătorești.

Sub acest aspect, completul de judecată constată că nu există dubii cu privire la veridicitatea informației prezentate mai sus, și anume, că, la 27 martie 2018, a fost plasată decizia Curții de Apel Chișinău pe pagina web sus – citată.

La același capitol, completul de judecată remarcă că reprezentantul recurentului nu a susținut că nu a fost conștient de cerința de 2 luni pentru depunerea

unei cereri de recurs. De fapt, deși reprezentantul nu a fost obligat să depună vreo cerere de obținere a copieii hotărârii judecătorești mai devreme de 30 zile de la data pronunțării acesteia, totuși trebuia să-și asume responsabilitatea pentru consecințele deciziei lui de a se informa despre soarta dosarului și depunerea recursului la 4 iunie 2018. Prin urmare, recurentul nu a furnizat nicio explicație plauzibilă în fața instanței de recurs despre motivul pentru care a așteptat până la 4 iunie 2018 pentru a depune cerere de recurs (a se vedea Seal vs Regatul Unit 7 decembrie 2010, parag. 82, și Wyssenbach vs Elveția, 22 octombrie 2013, parag. 39 - 40). Totodată, acesta nu a solicitat repunerea în termen.

În plus, un raționament aparte al instanței în susținerea poziției sale constă în faptul că instituția recurentă a fost reprezentată de către Sergiu Melega, specialist principal Secția Juridică, din cadrul aparatului central al Inspectoratului Ecologic de Stat, care este o persoană abilitată și calificată. La fel, în virtutea funcției sale, el a cunoscut cerințele articolului 434 din Codul de procedură civilă și modalitatea de publicarea a hotărârilor, iar, după caz, trebuia să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea, *mutatis mutandis*, Henrioud vs Franța, 5 noiembrie 2015, parag. 61, Trevisanato, ibidem, parag. 45, Sturm, citată mai sus, parag. 40).

Având în vedere cele menționate supra, instanța de judecată constată că termenul de declarare a recursului a început să curgă din 28 aprilie 2018, după publicarea deciziei pe pagina web a instanței de apel și a expirat la 28 mai 2018.

Contrar celor stabilite, instanța învederează că recursul a fost înregistrat în greșea Curții Supreme de Justiție la 4 iunie 2018 (f. d. 62a-65, vol. III).

Exigențele cuprinse în alin. (2) al art. 434 din Codul de procedură civilă prevăd că omiterea intervalului sus - menționat chiar și cu o singură zi nu poate constitui o excepție de la regula generală, specificând clar că este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs este convinsă că intervalul de timp de 2 luni este unul rezonabil și suficient pentru desfășurarea activității indicate în procura, eliberată pe numele lui Sergiu Melega, în mod special, studierea actului judecătoresc pronunțat, documentarea juridică adecvată pentru apărarea intereselor recurentului Inspectoratul Ecologic de Stat, tehnoredactarea cererii de recurs și deplasarea pentru depunerea cererii menționate sau expedierea acesteia la sediul instanței competente, prin intermediul serviciului poștal.

Suplimentar la cele expuse, având în vedere dovezile din dosar, instanța de recurs subliniază că instanța de apel a publicat în mod eficient decizia din 22 februarie 2018, iar lipsa unor acțiuni concrete de a afla soarta dosarului, demonstrează că recurentul nu a depus suficientă diligență într-un timp rezonabil pentru a afla motivele admiterii apelului (a se vedea cauză similară Karakutsya vs Ucraina, 16 februarie 2017, parag. 60 – 61). Instanța de judecată este de părere că nerespectarea termenului de avansare a unui recurs a fost cauzat în întregime de comportamentul recurentului și a reprezentantului lui.

În aceeași ordine de idei, completul de judecată reiterează că situații similare au fost deja examinate în hotărârile Popov vs Moldova (nr. 2), (6 decembrie 2005, parag. 53), Melnic vs Moldova (14 noiembrie 2006, parag. 40 și 41) sau Dacia S.R.L. vs Moldova (18 martie 2008, parag. 77), în care s-a constatat că, prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act

procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

Luând în considerare cele evocate, instanța de judecată constată că Inspectoratul Ecologic de Stat, a depus cererea de recurs la 4 iunie 2018, în afara termenului de 2 luni prevăzut în articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În atare situație și în conformitate cu articolul 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la articolul 434.

Astfel, din considerentele menționate, completul de judecată observă că esența dreptului de acces al recurentului nu a fost afectată și că restricția în cauză se întemeiază pe articolul 434 din Codul de procedură civilă, urmărește un scop legitim și este proporțională. Din această perspectivă, se decide în mod unanim că recursul declarat de Inspectoratul Ecologic de Stat, este depus peste termen și nu poate fi acceptat spre examinare în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu articolul 270, articolul 433 lit. b) și articolul 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul Ecologic de Stat.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru

Victor Burduh

Nina Vascan